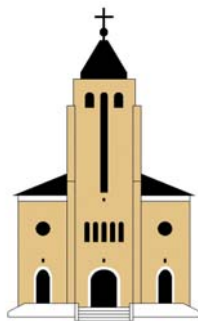

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2013/5. SZÁM • OKTÓBER 20.

AZ ÖREGHEGYI MADONNA

Plébániai közösségünk egy maroknyi csapatával megtekintettük *Nemcsics Antal* hittestvérünk *Szín és szakralitás* című kiállítását az esztergomi Keresztény Múzeumban. A színvonalas kiállítás egyik – számomra legkedvesebb – alkotása az *Öreghegyi Madonna* volt, amely szépségével és történetével is megérintett engem. A Pápa melletti Öreghegyen épült templom belső homlokzatát és falait a Rákosi nevével fémjelzett történelmi időszakban fehérre meszeltették. Közel negyven esztendő kellett várni, amíg elkezdődött a meszelt réteg eltávolítása, és a templom restaurálása. A munkálatok során nagy ügyongdolalattal eltávolították a mészrétegeket, s fokozatosan újra feltárult az Öreghegyi Madonna alakja.

Az alkotás története megjeleníti számunkra, hogy vannak olyan eltakart értékek, amelyekért érdemes dolgozni. Hiába a sok ráarakódott réteg, hiába az uniformizáló fehérség, a rétegek alatt ott rejtőzik a szép, a színes, az értékes, a lélekkel teli. Szent Edit Stein így ír: „*Aki az igazságot keresi, Istent keresi, akár tisztában van ezzel, akár nem.*” Jézusnak jó szeme volt és van arra, hogy felismerje az emberben ezt a lelki irányultságot. Közelednek azok az ünnepek, amelyek az örökkévalóság felé fordítják a tekintetünket. Mindenszentek ünnepe, halottak napja a sebek felszakadásának, az emlékezésnek és a remény újra felfedezésének ideje. Egyszerre vagyunk sebezhetőek és erősek. Nagyon sok ember látszólag elszakadt az örök reménytől és az élet szeretetétől. Egyhangú, fájdalommentes vagy szenvedő módon tölti életének napjait. Lehet, hogy lázad, bánt vagy rombol, mert gyilkolja a lelkét az istennélküliség színtelen jelenléte. Jézus látja az ember boldogtalanságát, és megküzd értünk, hogy ne kelljen Isten nélkül élnünk. Nagy boldogság úgy tekinteni a szürke életekre, hogy tudjuk, a fedőréteg alatt ott rejtőzik a megváltott, Istenre talált ember. Jöjj Uram, taníts meg így látni egymást!

N. K.

BOLDOGGÁ AVATÁS

SÁNDOR ISTVÁN

Nemcsak azért emlékezünk meg a fiatalon kivégzett szalézi szerzetesről, mert szalézi plébánia voltunk, hanem azért is, mert boldoggá avatása az egész magyar egyház ünnepe

Sándor István felajánló imája

Uram Jézus!

Neked ajánlom fel a mai nap minden imádságát, munkáját, örömét, csaldódását, szenvedését. / Add meg nekem és minden munkás testvéremnek a kegyelmet, hogy úgy gondolkozzunk, mint te. Veled imádkozunk, dolgozzunk és veled élünk! / Add hogy teljes szívünkéből szeressünk téged, s mindenütt, minden erővel neked szolgáljunk! / Jöj-jön el a te országod közénk, a gyárakba, a családokba. Ismerjenek és szeressenek téged mindenütt és mindenkor. Ments meg minket a bajtól és a bűntől! Legyen kegyelmed azokkal, akik veszélyben forognak. A munkában meghaltak békében nyugodjanak. – Amen.

Ki is ez a fiatalember?

1914-ben született, szakiskolát végzett, majd vasesztergályosként dolgozott. 1936-ban lépett be a szalézi rendbe, első fogadalmát 1940-ben, örökfogadalmát 1946-ban tette le. A rendbe való lépésétől a szalézi nyomdában dolgozott. 1946-tól foglalkozott fiatalokkal, a Katolikus Ifjúsági Szervezet fiataljait vezette. Lakóhelye és munkája is az újpesti Clarisseumhoz kötötte. 1950 tavaszán ugyanis itt volt a szalézi rendház, valamint egy fiúnevelő intézet, amely szegény családok fiúgyermekait fogadta be. Sándor István hivatásának érezte, hogy a két ávosokhoz katonai szolgálatra behívott munkásfiatalokkal megmaradjon a kapcsolata, élénk levelezést folytatott velük. Ezt a tevékenységet a kommunista diktatúra természetesen szigorúan üldözte.

1950-ben akár csak a többi szerzetesrendet, a szaléziakat is betiltotta a kommunista vezetés. 1951-ben a hatóságok tudomására jutott Sándor István illegális tevékenysége, ezért bujdosnia kellett. Az üldözés és a bujdosás sem tarthatta vissza attól, hogy a fiatalok körében elkezdett munkát tovább folytassa. Hitoktatott, kirándulásokat szervezett a fiatalok számára. 1952 nyarán letartóztatták, októberben kötél általi halálra ítélték. 1953. június 8-án végrehajtották az ítéletet.

Boldoggá avatási eljárását 2006. május 24-én indította el az Egyházmegyei Bíróság. A magyar szalézi szerzetesek közül ő az első, akit boldoggá avatnak.

Milyen üzenete van számunkra a vértanúságig vállalt keresztény életnek?

„A vértanúság nem egy pillanat műve. Nem azért tiszteljük a vértanúkat, mert megölték őket, hanem mert volt egy hiteles életük, ami addig vezetett, hogy kaptak egy koronát, hogy a legnagyobb szabadságot is megélhették, ami nem más, mint hogy az életükről is lemondtak a nagyobb jó, az Isten szeretete és az üdvösség érdekében. Sándor Istvánra ezért nézünk föl. Rengeteg kaland, történet, tanulság, bátorítás, vigasz és lelkesítő dolog van az ő életében.” (Ábrahám Béla, szalézi tartományfőnök)

Forrás: www.szeleziak.hu/sandoristvan/HU/
N. Gy.

HÓNAPSOROLÓ

OKTÓBER

Október hagyományos magyar neve *Min-denszentek hava*. A hónap jeles szentje **Szent Orsolya vértanú és „tizenegyezer” társnője**.

Kölnben a Szent Orsolya templomban van egy 4-5. századi felirat, mely szerint egy Clementius nevű ember azon a helyen, ahol a szüzek vértanúságot szenvedtek, templomot építtetett egy leégett romos szentély helyén. Szent Orsolya és társnői tiszteletének első bizonyágai a 8-9. századból valók.

Legendájuk elmondja, hogy akkoriban Britannia szigetén két király uralkodott, egy keresztény brit és egy pogány angol. Orsolya a már katolikus keresztény brit király erényekben gazdag, gyönyörű leánya volt. A pogány király feleségül kérte a fia számára. Úgy gondolta, hogy ezzel a házassággal a sziget egy országgá válhat. Megfenyegette a keresztény királyt, hogy eszébe se jusson megtagadni a kérését.

Amikor ezt a leány megtudta, azt tanácsolta atyjának, hogy egyezzen bele, de szabjon föltételt. Ez pedig az legyen, hogy a két ország előkelőinek családjából válaszsza-
szanak mellé tíz hasonló lelkületű szüzet,

s ezek mellé tisztességes családokból további ezer-ezer szüzet kíséretül, majd e tizenegyezer szűz számára szereljenek föl hajókat, melyeken ők három évig a világtól távol készülnek a házasságra.

Az angol király a feltételeket elfogadta, Orsolya pedig a tengeren az egyik hajóról a másikra járva nevelte, térítette társnőit a kereszténységre. A harmadik év vége felé egy vihar a hajókat a Rajna torkolatába sodorta. Fölhajóztak Bázelig, ott partra szálltak, s elindultak Róma felé. A pápa és a római papság nagy örömmel fogadta őket, a szüzek pedig imádkoztak az apostolok sírjánál. Visszatértek Bázélbe, ahol hajóra szálltak, de Kölnhöz érve a pogányok megtámadták és megölték őket.

Orsolya tisztelete Kölnből kiindulva szinte egész Európában elterjedt. A 16. században Merici Szent Angéla az általa alapított leánynevelő rendet Szent Orsolya oltalma alá helyezte, ezért orsolyitáknak nevezik őket.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

KÉT NAP A BALATONNÁL

Balatonalmádi, 2013. augusztus 27-28.

Kedd reggel álmosan gyülekeztünk a plébánián, ezt talán az bizonyítja legjobban, hogy indulás előtt még kávéztunk egyet közösen. Nem voltunk sokan, Károly atyával öten, így pont befértünk az autóba, és megkezdjük rövid, de annál jobb ifigyüttlétünket.

Balatonalmádban volt a szállásunk. Az aranyos házikó kertjéből csodás kilátás nyílt a tóra, és a szemközti hegyekre. Nagyon szép helyen voltunk! Ám nem időztünk sokáig, azonnal elindultunk Veszprémbe. Az autózással telt délelőtt után mindenkinek jól esett az állatkertben sé-

tálni egész délután. A legnagyobb sikere talán a gyűrűsfarkú makiknak volt, akiket meg is simogattunk.

Persze a napnak még koránt sem volt vége, közös vacsorakészítéssel folytatódott. A palacsinták tökéletesek lettek, de a kenyérlángos tésztája csöppet kemény maradt. Ettől függetlenül persze minden elfogyott, igazán bőséges és kései vacsoránk elkészítéséből mindenki kivette a részét, és a Balatonon csillogó fények mellett, az udvaron elfogyasztva méltó befejezése volt napunknak.

Szurdán – ha már belejöttünk – folytattuk főzőtudományunk fejlesztését, reggelenk is legalább az előző esti étkezésünket idézte, igaz jóval a reggeli idő után fogyasztottuk el. Így a Balatonban való fürdés is délutánra tolódott. Nem állíthatom, hogy a strand tele lett volna lelkes fürdőzőkkel, az időjárás mondhatni ellenünk volt. A víz maximum 20 fokra lehetett, de mi hősiessé bementünk. Gabival mondjuk egymás kezébe kapaszkodva, a hidegtől leginkább sikítva, de akkor is elmondhatjuk, hogy fürödtünk a Balatonban a nyár utolsó napjaiban. Szóval hamar kijöttünk, és Gabi valamint Viktor iszappakolásából is jutott mindenkinek. Aztán átfagyásunk ellen hosszúra nyúló pingpongmeccsekkel védekeztünk. Jól elfáradtunk, de tudtunk pihenni a hazaindulás előtt, a 1200 mérföld hazáig című filmet néztük meg.

Fáradtan de jókedvűen értünk haza. Lehet, hogy kevesen voltunk, de nagyon jó hangulatú két napot töltöttünk együtt, szerintem lesz érdeklődés jövő nyáron is hasonló összejövetelre! ☺

H. N.

20+ BÁL

Soroksár-Újtelep, 2013. október 11.

Régebben is próbálkoztunk már *20+ Bál* szervezésével, de valamiért csak egy-két alkalommal sikerült a megrendezése. Idén ősszel újból felvetődött, hogy lenne igény egy, az „idősebb”, huszonéves korosztály számára szervezett bálra, s ez október 11-én sikeresen meg is valósult. Szemeréről

kívül volt néptánc, ami nem szokott lenni a gimis bálon, és népmeseolvasás is, ami nagyon tetszett.

V: Szintén részt vettem már középsulis bálon, és itt, nem tudom, hogy több vagy változatosabb volt-e a zene, de én is úgy láttam, hogy sokkal többen táncoltak.

■ **A tombola nyilván egy 20+ bálon is kihagyhatatlan. Melyik nyeresemény tetszett nektek a legjobban, nyertetek esetleg valamit?**

többen tiszteletüket tették az eseményen, közülük Gabival, Ilcsivel, Verával, Danival és Kristóffal beszélgettem élményeikről, véleményükről.

■ **Voltatok ezelőtt középiskolás bálon? Miben különbözik tőle a 20+ bál?**

G: Én voltam már, a középsulis bálokon szinte mindig részt veszek. A 20+-on nem volt lufis tánc, se akadálytánc, viszont volt élőzene, ami a gimis bálon eddig talán kétszer volt összesen.

K: Nekem ez volt az első dél-pesti bálom, de eléggé megnyerte a tetszésemet.

I: Én is voltam már a ifibálon, és azt vettem észre, hogy bár most jóval kevesebben voltunk, arányaiban sokkal többen táncoltunk, kevesebb volt az ácsorgó, beszélgető résztvevő, a parkett viszont pörgött. Ezen-

G: A fődíj egy kétszemélyes éttermi vacsora volt, ami nekem szimpatikus volt, de sajnos nem Zsolt atya nyerte, pedig azt ígérte, ha megnyeri engem visz majd magával... (*mosolyog*)

I: A vacsorautalványt én is nagyon szuggerráltam, de nekem se jött össze. Ezen kívül az Erdő Péter által dedikált bor volt az a nyeresemény, amit szívesen elfogadtam volna.

K: Én nyertem egy *Istenes versek* CD-t, beszéltük is a többiekkel, hogy milyen jól lehetett volna párosítani a vacsorával!

D: A vacsora természetesen nekem is nagyon tetszett, de sajnos én nem nyertem semmit.

V: Volt még egy biocsomag a nyeresmények között, mézeskaláccsal és gyümölcsökkel, szerintem az is nagyon ötletes volt. ▶

▶ **Mi volt a bál témája, miben nyilvánult ez meg?**

V: A sas, ezért dekorációként sasmadarak voltak a falon.

D: Igen, és volt sastánc-hastánc!!

I: Az tényleg nagyon jópofa volt, végigtáncoltam az egészet!

G: Én kiálltam a harmadik lépés után...

■ **Mi az, amit esetleg hiányoltatok a bálról? Az építő kritika mindig jöhet!**

G: A többieket. Kicsit kevesen voltunk.

K: Nekem csak a helyszín okozott némi problémát: messze volt, ezért kocsival mentem, s nem ihattam az üdvözlő pezsgőből.

D: Én keveselltem a pezsgőt! (*nevet*) Egyébként szerintem egyszer meghívhatnánk egy rockbandát. Persze nem bál helyett, hanem úgy, hogy ha kitáncoltuk magunkat, fel lehetne dobni a hangulatot egy ilyen együttesel.

I: Nekem semmi nem hiányzott, így volt tökéletes. Illetve, Eszter, te hiányoztál. (*Ez igazán kedves – a szerk.*) És a táncparkett közepén lévő kereszt alakú díszítéssel volt némi problémám, ugyanis, nem tudom hogyan, de elcsúsztam rajta, és majdnem hasra estem.

■ **Mi volt számotokra az est fénypontja?**

D: Máté tánca, a sastánc! Nagyon jól nézett ki, Máté nagyon átélte!

G: Nekem Kristóf tánca, mert nem tud táncolni, és nagyon vicces lett a végeredmény.

V: Nekem a Tankcsapda – éjjel fél egy körül, felrázasképpen játszottak néhány populáris, közismert számot, ami a bálon megszokott tánczenéktől nyilván eltért, de földobta a hangulatot.

I: Igen, ez tényleg jó ötlet volt. Én még a néptánc tanításnak örültem.

Köszönöm, hogy szakítottak időt rá, hogy este hét körül, hittan előtt pár perccel, lezárta előtt néhány órával megosszátok velem élményeiteket, így végre-alahára elké-

szülhetett ez a beszámoló, pontot tehetek a végére azzal a tudattal, hogy aki nem volt ott, remélhetőleg kedvet kap a következő bálhoz, aki pedig veletek együtt részt vett a 20+ Bálon, ez alapján újra felidézi az este vicces és még viccesebb pillanatait.

N. E.

**EGY ÉV –
EGY TÁTRAI CSÚCS:**

**MÁR HARMADIK ÉVE
JÁRJUK A MAGAS-TÁTRA
CSÚCSAIT!**

2013. augusztus 30-31.

Ismét eljött az augusztus és már fokozott figyelemmel készülődtünk az újabb tátrai kalandozásokra. A tavalyi tapasztalatok tükrében már eleve 2 naposra terveztük ezt a túránkat. A különbség a korábbi évekhez képest annyi volt, hogy idén már az utánpótlás csapat is velünk tartott: 11 gyermek is részt vett a Nagyszalóki-csúcs meghódításában.

1. nap

Kora reggel indultunk itthonról, ki autóval, ki busszal utazott a kétnapos túra első célpontja felé: a Déményfalvi-völgybe. A Chopok észak felőli oldalán két látogatható barlang helyezkedik el: ezek bejárása lett a pénteki programunk – a Jégbarlang és a Szabadság-barlang földalatti útjaira kalauzoltak el minket a helyi túravezetők. Szerencsére legtöbbször elérte a magyar nyelven vezetett túrát a Jégbarlangba, így a csapat nagy részével elindultunk a mélybe. Azaz először a magasba, mivel a barlang bejárata 840 méter magasságban van, mely egy jó 15 perces kaptatóval érhető el. Ez egy igen érdekes barlang: 3 szintes és megtalálható benne cseppkő, omlásos terem és lefagyás, illetve jég is. Először a jég nélküli szakaszt

jártuk be: óriási termeken keresztül, hatalmas cseppkövek, leszakadt sziklatömbök mellett értük el a járat végét. Itt egy hatalmas cseppkő várt ránk, melyhez egy legenda is fűződik: aki megkerüli ezt az óriási követ, az legalább a haláláig élni fog. Aki pedig még egyszer megkerüli, az még tovább is! Meg is kezdődött a csapat körbe-körbe vándorlása! Erről a szintről egy ajtó és további lépcsősor vezetett minket mélyebbre, a barlang állandó jégképződményeket tartalmazó részére. A hőmérséklet itt 0 fok alatt van, ezért elkeltek a magunkkal hozott meleg ruhák. Páratlan szépségű jégoszlopok, jégfolyások mellett vezetett az út, majd lépcsők sokasága mutatta az utat vissza a felszínre.

Mire visszaértünk a bejáratához, már mindenki megérkezett, majd kb. ½ óra erdei sétát követően a Szabadság-barlang bejáratánál vártuk az ottani vezetés kezdetét. Ez a barlang 870 méter magasan van, így itt sem hagytuk ki az emelkedőt a völgyből a bejáratig. A szlovákiai barlangok közül az kiemelkedik páratlan szépségével, cseppkő gazdagságával, kalandos útvonalvezetésével. A gazdag cseppkőképződmények közül egyedülállóak a tavi cseppkőkérgek, szivacs- és korallszerű képződmények és a szerteágazó függő-cseppkövek (sztalaktit). Lenyűgözőek a hatalmas cseppkő-vízések, cseppkőoszlopok, gömb-sztalaktitok és számos más formák. A Nagy-teremben vastag hegyitej-rétegek is találhatóak. Igazából írásban nem is lehet megfogalmazni azt az élményt és érzést, ami ennek a barlangnak a bejárása során hatalmába keríti a látogatót. Még a képek sem adják vissza a Smaragd-tavacsckák tündöklő színét, a cseppkövektől hemzsegő szűk, kanyargó folyosókat, a fehér-vörös-rózsaszín színek harmóniáját. Hiszem, hogy mindenki számára maradandó élmény volt ez a 1,5 óra.

A barlangok után utunk a Felvidék (és Közép-Európa) legnagyobb kiterjedésű várához, a Szepesi-várhoz vezetett. Felmász-

▶ tunk a dombtetőre, a Szepesvárálja felett magasodó vár kapujához. Bejártuk a felső várat, megnéztük a vármúzeumot, a kis kápolnát és a szűk csigalépcsőkön felmentünk a vártoronyba is. Innen Pazar kilátás nyílik körbe a környező hegyekre. Szerencsénkre csak távolból láttuk elhaladni egy zápor felhőit, viszont innen is láthatóvá vált utána az esőt követő szivárvány a dombok felett. Lefele menet a naplementében gyönyörködhattunk a falu felett, majd hamarosan Tátraerdőfalvára értünk a Kárpátia Panzióba, ahol készülhettünk a másnapi túránkra.

2. nap

„Azonban szerencsémre másnap reggel korán indultunk; ott feküdt még a Tátra egész pompájában, mint valami alvó szép leány, ki álmában lehányta takaróját, mely bája-it leplezte. Gyönyöríttasan szemléltem egy darabig... mert aztán fölriadt – tán a kocsi-zörgésre – s mintegy elszégyenülve burkolta magát köd-paplanába... a Tátra... a szép leány.” (Petőfi Sándor: Úti jegyzetek, 1845.)

Az időjárás kegyes volt hozzánk, így mi nem jártunk úgy, mint Petőfi anno: szikrázó napsütésre ébredtünk és a jó idő a nap nagy részében kitartott. Ébredés, gyors pakolás után az ótátrafüredi parkolóból indultunk el a hegyi vasút végállomása felé. Tarajkára az első, 7:30-kor induló fogaskerekűvel mentünk. Egy csoportkép készült, majd a Magisztrale úton elindultunk 3. tátrai csúcs-hódításunkra. Furcsa érzés keríti hatalmába az embert, amikor a letarolt, egykori fenyves erdőn halad keresztül. Magányos titánként őrködnek itt a vihart túlélő fák a hegy aljában, emlékeztetnek minket a természet erejére. Hamar beértünk a fák közé, majd nemsokára a Szalóki-kilátóból élvezhettük a csodás kilátást a Kis-Tarpataki-völgyre és a Lomnici-csúcsra. Innen már a törpefenyők között, sziklás terepen vezetett tovább az út felfele, a gerinc irányába. A csapat itt már

kellőképpen szétszóródott: ki-ki felvette a maga tempóját, bizony innen még kb. 3 óra az út a csúcsig. Zsolt atyáékat még egyszer beértük a gerinc aljában, majd onnan mi is a lányok tempóját követve haladtunk tovább. A gyerekek is meglepően jól bírták a meredek, hosszú kaptatót és a sziklás, köves utat.

Sokszor álltunk meg, de nem a pihenés, hanem a kilátás miatt. Folyamatosan láttuk az útról a déli medencét vagy a belső Tátra völgyeit, csúcsait. Nemsokára elértük a Királyorr-t, 2273 méteren. Vissza-visszatekintettünk az eddigi útra, végig a gerincen jöttünk mögöttünk az elszánt túrázók, mint egy óriási kígyó hátán. A Királyorr-tól még egy utolsó nekirugaszkodás kell és a kitartásunk meghozta a gyümölcsét. 12:10-kor felértünk a Nagyszalóki-csúcsra, 2452 méter magasra. Sokan már fent voltak, pihentek, fényképez-

tek, készültek a visszaútra vagy egész egyszerűen csodálták a 360°-os panorámát.

Mit is láthatunk innen? Északkeletre a Vörös-torony, a Markazit-torony és a Lomnici-csúcs, északra a Nagy-Tarpataki-völgy, a Jávor és Varanyos-tavi-csúcs látható.

Nyugati irányba haladva előttünk magasodik a Rovátka, a Kis-Viszoka, háttérben a Tengerszem-csúcs, a Tátra-csúcs. Tovább fordulva a Gerlachfalvi-csúcs, a Szalóki-völgy, végül déli irányba a Poprádi-medence tárul fel. Láttunk sok-sok tengerszemet, a Rabló-menedékházat, hágókat, csúcsokat, völgyeket, megannyi gyönyörű csodát, bármerre is nézünk.

Ebben a magasságban már gyorsan változott az időjárás: hol tiszta időnk volt, napsütés melengetett, a következő pillanatban már gyorsan vonuló felhők árnyéka alatt fogyaszthattuk el a csúcs-csokikat. Azt hiszem, aki közülünk most először volt velünk magashegyi túrán kirándulni, egy csapásra beleszerethetett a hegyek világába.

Lassan eljött az idő, hogy visszainduljunk. Az út lefele ugyanott vezetett, mint ahol felfelé is jöttünk, bár lefele más és más dolgokat vehetünk észre, sok apró szépség tárult fel előttünk az ereszkedés közben. Sokan fáradtak voltak már, mégis kitartóan folytatták az utat vissza, Ótátrafüredre. Még vissza-visszapillantottunk a sziklákra, csúcsokra, élveztük a kora délutáni napsütés melegét.

Valamivel négy óra után értünk vissza Tarajkára, ahonnan a kisvasút vitt le minket a parkolóhoz. Nemsokára már a kocsikban,

az autóbuszon ülve néztünk vissza a Tátra tömbjére. Ekkor ereszkedett lefele a hegyekre a felhő, és kezdett el esni az eső fent a gerincen.

Nézzük a túrát a számok nyelvén: 37-en értük el a csúcst, 13,5 km volt a megtett táv, 1250 m a szint fel és le, javarészt hegyi, sziklás, köves talajon. Mindenkinek gratulálok a teljesítéshez, különösen a gyerekeknek, akiknek talán életre szóló élményt adott első tátrai útjuk.

2014-ben várnak minket vissza a hegyek és a Tátra: jövőre két csúcs meghódítását tervezzük – a Kapor-csúcst és az Elülső-Szolizskót. Remélem, találkozunk akkor is!

V. Zs.

LÁTOGATÁS

2013. október 11.

Október 11-én a plébániánkon nyáron bér-málkozott sérült fiatalok bérmakereszt-szülei látogatóba mentek az Értelmes Éle-tért Alapítvány Gubó utcai intézményébe, ahol a fiatalok élnek. *Hornyák Attilának*, az intézmény vezetőjének színes beszámolóját hallgatva körbe járhattuk az épületet „pincétől a padlásig”, pontosabban a pincében helyet kapott konditeremtől és tornaszobától, az emeleten található lakószobáig. A ►

▶ kétszemélyes, gyönyörűen rendben és karban tartott szobák plüss macikkal, modell autókkal, családi fotókkal a színes falakon, a vidám, fiatalos berendezés igazi otthon benyomását keltették.

Miután a „gyerekeink” otthonát megismertük, nagy meglepetésünkre és örömünkre kiderült, hogy a fiatalok egy részéből alakult *Zoé együttes* már alig várja, hogy koncertet adhasson nekünk. Az együttes évek óta gyakorol együtt zenetanári vezetéssel, s tagjai játszanak pl. csellón, dobon, többféle furulyán és speciálisan átalakított xilofonon. Azt hiszem, hogy sokunkat meglepett, hogy a halmozottan sérült fiatalok milyen magas színvonalú, valódi zenei élményt nyújtó muzsikálásra képesek. A professzionális zene után következett a szív zenéje. Alig néhány kivételtől eltekintve, minden fiatal énekelt valamit karaoke zenei alapra. Megható pillanatokban volt részünk, amikor a nagyot halló Kati elénekelt a *Tavaszi szél* kezdetű népdalt, vagy amikor a társaság lelke és középpontja, Sanyi, Csuka Mónika *Fogadj el!* című slágerét adta elő.

A közönség soraiban ülő keresztcsülők izgatottan bökdösték egymást, ha az ő pártfogoltjuk lépett színre: – Ez az én gyerekeim! – hallatszott hol innen, hol onnan, s összeszorult a torkunk, mint saját gyerekeink első óvodai fellépésénél. Az utolsó számot már együtt énekelték és tapsolták minden bentlakó és látogató Adorjással, aki nagy kedvencét, a KFT Együttes *Afrika* dalát adta elő mély átéléssel.

Az örömteli találkozások mindig finom falatokkal járnak együtt. Most sem volt ez másként, az otthon dolgozói számos süteménnyel vártak minket, és pogácsával, amirehhez Sanyi reszelte a sajtot, így az különösen

finom lett. Falatozás közben beszélgettünk a keresztgyerekeinkkel, akik sok mindenről meséltek: napi programjaikról, munkájukról, családjukról, s így egy kicsit megint jobban megismertük őket és az életüket.

Elmenőben még egyszer elhaladtunk a szövőszékek mellett, melyeken egyszerű, de

szép szőnyegek készülnek kidobásra szánt, a zoknik gyártása során keletkező hulladékból. A semmire sem jó textilgyűrűket a leginkább sérült fiatalok fonallá hurkolják, míg a többiek a fonalból színes, hangulatos, értékes szőnyeget szőnek. Ők, a halmozottan sérült vak fiatalok, ott az Értelmes Életért Alapítvány Otthonában. **Á-P. M.**

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Ágoston-Papp Mónika (Á-P. M.), Viola Zsolt (V. Zs.)

Fotók:

Hajdu Noémi, Viola Zsolt, www.sorokaronline.hu

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

A FÜTÖTT BABASZOBA ELŐNYEIRŐL

Ősz van. Egyre többször ébredünk kellemetlenül hűvös reggelekre, esős napokra. És ez alól a vasárnap sem kivétel. A szentmisén nyugtalan, sírdogáló, beszélgető, türelmetlenkedő csemetéinket nem szívesen tesszük már ki az időjárás kellemetlenségeinek, magunk sem kívánczunk a hűvös, nyirkos levegőjű udvarra. Mit tegyünk tehát, ha nem akarjuk a hívek rosszalló pillantásai között tölteni a szentmisét? Bátran betérhetünk a hangoskodó, esetleg másokat zavaró gyermekeinkkel a játszóhelyiségbe.

A bejárattól balra nyíló szép faajtó vezet a gyermekek és szüleik számára kialakított helyiségbe. A szentmise hangosításon keresztül kiválóan hallható, az üveglakon keresztül látható is, viszont belülről semmiféle zaj nem szűrődik ki.

Hogyan használjuk ezt a helyiséget? Először mindig próbáljuk ki a templomot, és csak szükség esetén, „rosszabb napokon” menjünk ebbe a kis szobába. Természetesen előbb-utóbb meg kell tanulniuk gyermekeinknek azt, hogyan is kell viselkedni a szentmisén, de mint a nevelés egyéb területein, itt is türelemmel kell lennünk irántuk. A helyiség kialakítása puritán: nem szeretnénk, hogy jobban szeressenek idejárni a gyerekek, mint a templom főhajójába. Tekintsük menedéknek, lehetőségnek arra az esetre, amikor máshogy nem megy..., akkor viszont éljünk a babaszobával, térjünk be oda gyermekeinkkel!

SEGÍTENI SZERETNÉNK...

Bizonyára sokan tudják, hogy tavaly felújítottuk a karitásztól által használt pincerészt: új polcok, tisztább körülmények között

dolgozhatnak most a karitásztól munkatársai. Tevékenységük egyik fő területe a ruha-gyűjtés, illetve -osztás. Sokan tudnak arról a lehetőségről, hogy a plébánián átvesszük a ruhadarabokat. Ahhoz azonban, hogy az ezen a területen folyó munka zavartalan legyen, fontos tiszteletben tartani azt az alapszabályt, mely szerint a ruhaátvétel kizárólag **tiszta, mások által még használható** ruhadarabokra vonatkozik. A karitásztól munkatársai szerda délutánonként 16–17:45 óráig várják azokat, akik ruhákat szeretnének leadni. Segítsük a munkájukat!

EGY ELMARADT ZARÁNDOKLAT MARGÓJÁRA...

Nem jutottunk el ősszel Kassára, pedig tervezük; szeretünk volna idén is zárandoklatra menni. Az elmaradt lelki program számos tanulsággal szolgál, több dologra is felhívja a figyelmet.

Mit jelent zárandoklatra menni? Talán leginkább úton levést jelent, közösségekben tartani valami felé imával, beszélgetéssel, elviselni egymást szeretetben, a későket is, a hangosakat is, a kritikusokat is, meg persze magunkat is. És megérkezni a helyre, majd hazatérni lélekben feltöltődve. És ha kudarcot vall a szándék, fáj mindenkinek, aki komolyan vágyott a fentiekre. Tanulságok: vágyat kell ébreszteni a lelki programok iránt, legyen az zárandoklat, lelkigyakorlat, triduum, lelkinap... stb. Komolyan kell vettetni a jelentkezést: akár tetemesebb előleg befizetése árán is. El kell fogadtatni, hogy a buszos zárandoklat busszal történik mindaddig, ameddig a buszon hely van, hiszen minden üres széket a buszon ülők fizetnek.

Hogyan tovább? Fel kell állni, és majd egyszer valamikor újrakezdeni a próbálkozást!

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **október 27. vasárnap:** a ½10 órai szentmise nemrégiben temetett halottainkért;
- **október 28. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **november 1. péntek:** Mindenszentek ünnepe (*kötelező, parancsolt ünnep!*). Szentmisék: reggel 7 és este 18 órakor;
- **november 2. szombat:** Halottak napja, este 18 órakor lesz szentmise;
- **november 24. vasárnap:** a ½10 órai szentmise nemrégiben temetett halottainkért;
- **november 25. hétfő:** 24 órás szentségimádás.

FONTOS HÍREK

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció április 10-én kelt, 516/12/L számú levelében engedélyezte, hogy Magyarországon **Vízkereszt ünnepe** ezentúl ne a január 2-a és 8-a közé eső vasárnap, hanem **január 6-án kerüljön megünneplésre**. Ezen kívül – Karácsony napjához, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepéhez és Nagyboldogasszony ünnepéhez hasonlóan – **Vízkereszt ünnepe és Mindenszentek ünnepe mostantól a magyarországi egyházmegyékben kötelező, parancsolt ünnep**. A szentmisén való részvétel kötelező!

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **október 25. péntek:** 16 óra, nyugdíjasklub;
- **október 25. péntek:** 20 óra, irodalmi kör;
- **október 29. kedd:** 20 óra, asszonykör;
- **november 10. vasárnap:** 16 órakor a rózsafűzér társulat találkozója (a fogadalmak megújítása is november hónap folyamán történik!);
- **november 21. csütörtök:** 20 óra, férfikör;
- **november 22. péntek:** családfrissítő *Jókai Annával* – a program mindenki számára nyitott!
- **november 26. kedd:** 20 óra, asszonykör;
- **november 29. péntek:** 16 óra, nyugdíjasklub;
- **november 29. péntek:** 20 óra, irodalmi kör.

EGYÉB PLÉBÁNIAI PROGRAMOK

- **október 20. vasárnap:** kerékpártúra a 301-es parcellába. Indulás 15 órakor a plébánia előtt!
- **október 25. péntek:** középiskolás bál
- **november 2. szombat:** kirándulás a Börzsönybe;
- **november 8–10. péntek–vasárnap:** általános iskolás minitábor Száron;
- **november 16. szombat:** 10 órától séta a Fiumei Úti Sírkertben *Sudár Anna* előadóművész vezetésével;
- **november 29–30. péntek–szombat:** férfiköri kirándulás Kecskemétre.

HITTANÓRÁK A PLÉBÁNIÁN

Elsőáldozásra készülők	csütörtök 17 óra
Elsőáldozás után	csütörtök 18 óra
Kisifi (8–10. oszt.)	csütörtök 19 óra
Nagyifi	szerda 19 óra
Felnőtt katekézis	hétfő 19 óra
Bibliaóra	péntek 19 óra

EGYÉB KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK A PLÉBÁNIÁN

Felnőtt énekkar	péntek vagy szombat, 19 óra
Asszonykör	minden hónap 4. kedd, 20 óra
Férfikör	minden hónap 3. csütörtök, 20 óra
Dokumentum-film-klub	havonta egyszer vasárnap, 15 óra (hirdetés szerint!)
Nyugdíjasklub	minden hónap utolsó péntek, 16 óra
Irodalmi kör	minden hónap utolsó péntek, 20 óra